

Tillkännagivande av överenskommelser som avses i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål;

beslutat den 20 september 2012.

Regeringen ger till kända följande.

Vid tillämpningen av följande bestämmelser i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål avses de överenskommelser som anges nedan.

1 kap. 5 § andra stycket

I följande överenskommelser finns bestämmelser om att rättslig hjälp ska lämnas i ärenden som handläggs i ett administrativt förfarande eller i ett annat förfarande än ett straffrättsligt förfarande:

1. artikel 49 a i konventionen av den 19 juni 1990 (SÖ 1998:49) om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,

2. artikel 9.1 i konventionen av den 17 december 1997 (SÖ 1999:33) om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser,

3. artikel 3 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

4. artikel 26.1 i avtalet av den 26 oktober 2004 (SÖ 2008:17) om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen, och

5. artikel 2.3 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001.

2 kap. 3 §

I följande överenskommelser finns bestämmelser om vem som får göra en ansökan om rättslig hjälp i Sverige:

SFS 2012:605

1. artikel 24 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 (SÖ 1968:15, 1969:71, 1977:88, 1992:4 och 2000:41) om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 24 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

3. artikel 2 och 18a.3 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001, och

4. artikel 6 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]).

2 kap. 6 § andra stycket

I följande överenskommelser finns bestämmelser om att en ansökan i vissa fall kan skickas direkt till svensk åklagare eller domstol:

1. artikel 15.2–15.5 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 (SÖ 1968:15, 1969:71, 1977:88, 1992:4 och 2000:41) om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 24.2, 24.3 och 24.5 i den europeiska konventionen av den 8 november 1990 (SÖ 1996:19, 1999:50 och 2000:36) om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott, och

3. artikel 30.2, 30.3 och 30.5 i Europarådets straffrättsliga konvention av den 27 januari 1999 (SÖ 2004:15) om korruption.

2 kap. 14 § tredje stycket

I följande överenskommelser finns bestämmelser om att en ansökan om rättslig hjälp inte får avslås endast på den grunden att gärningen har karaktär av politiskt brott:

1. artikel 8 i den europeiska konventionen av den 27 januari 1977 (SÖ 1977:12) om bekämpande av terrorism,

2. artikel 11 i Förenta nationernas konvention av den 15 december 1997 (SÖ 2001:22) om bekämpande av bombattentat av terrorister,

3. artikel 14 i Förenta nationernas konvention av den 9 december 1999 (SÖ 2002:44) om bekämpande av finansiering av terrorism, och

4. artikel 20.1 i Europarådets konvention av den 16 maj 2005 (SÖ 2010:35) om förebyggande av terrorism.

3 kap. 1 § första stycket

I följande överenskommelser finns bestämmelser om vad en ansökan om rättslig hjälp utomlands ska innehålla:

1. artikel 3.2 och 14 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 (SÖ 1968:15, 1969:71, 1977:88, 1992:4 och 2000:41) om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 11.2 och 12.3 i överenskommelsen av den 28 september 1983 (SÖ 1986:5) mellan Sverige och Ungern om inbördes rättshjälp i brottmål,

3. artikel 7.10 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

4. artikel 11.2 i överenskommelsen av den 10 februari 1989 (SÖ 1990:9) mellan Sverige och Polen om inbördes rättshjälp i brottmål,

5. artikel 6.2 i överenskommelsen av den 14 december 1989 (SÖ 1992:5) mellan Sverige och Storbritannien och Nordirland om tvångsåtgärder och förverkande avseende vinning av brott,

6. artikel 27 i den europeiska konventionen av den 8 november 1990 (SÖ 1996:19, 1999:50 och 2000:36) om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott,

7. artikel 5 och 10.3 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

8. artikel 11 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,

9. artikel 18.15 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

10. artikel 10.3, 11.4, 18.3, 18.4, 20.3 och 20.4 c i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

11. artikel 1.4, 2.3, 3.2 och 6.1 i protokollet av den 16 oktober 2001 (SÖ 2005:43) till konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

12. artikel 46.15 och 55.3 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

13. artikel 32.4 i avtalet av den 26 oktober 2004 (SÖ 2008:17) om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen,

14. artikel 4 och 18a.2 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001, och

15. artikel 8.3–8.6 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]).

3 kap. 2 § andra stycket

I följande överenskommelser finns bestämmelser om att en ansökan kan skickas direkt till behörig myndighet i den andra staten:

1. artikel 15.2–15.5 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 (SÖ 1968:15, 1969:71, 1977:88, 1992:4 och 2000:41) om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 53 i konventionen av den 19 juni 1990 (SÖ 1998:49) om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,

3. artikel 24.2, 24.3 och 24.5 i den europeiska konventionen av den 8 november 1990 (SÖ 1996:19, 1999:50 och 2000:36) om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott,

4. artikel 30.2, 30.3 och 30.5 i Europarådets straffrättsliga konvention av den 27 januari 1999 (SÖ 2004:15) om korruption,

5. artikel 6.1, 6.5, 6.6 och 6.8 b i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

6. artikel 6.2 i protokollet av den 16 oktober 2001 (SÖ 2005:43) till konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater, och

7. artikel 27.1 och 27.2 i avtalet av den 26 oktober 2004 (SÖ 2008:17) om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen.

4 kap. 9 § tredje stycket

I följande överenskommelse finns bestämmelser om förhör med någon i utlandet genom telefonkonferens:

1. artikel 11 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater.

4 kap. 13 § första stycket

I följande överenskommelser finns bestämmelser om förhör med någon i utlandet genom videokonferens:

1. artikel 10 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

2. artikel 18.18 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

3. artikel 46.18 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

4. artikel 18c i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001, och

5. artikel 16 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]).

4 kap. 26 c § första stycket

I följande överenskommelse finns bestämmelser om gränsöverskridande hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning:

1. artikel 20 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater.

5 kap. 1 §

I följande överenskommelser finns bestämmelser som innehåller villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifter och bevisning som har erhållits från en annan stat:

1. artikel 7.13 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

2. artikel 50.3 i konventionen av den 19 juni 1990 (SÖ 1998:49) om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,

3. artikel 32 i den europeiska konventionen av den 8 november 1990 (SÖ 1996:19, 1999:50 och 2000:36) om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott,

4. artikel 8.2 och 8.3 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

5. artikel 14 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,

6. artikel 18.5 och 18.19 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

7. artikel 7.2, 18.9, 20.4 b, 20.5 och 23 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

8. artikel 46.5 och 46.19 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

9. artikel 5, 30.3, 36, 37.2 och 37.3 i avtalet av den 26 oktober 2004 (SÖ 2008:17) om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen,

10. artikel 7, 8, 16.3, 17 och 18.4 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001,

11. artikel 22.3 i Europarådets konvention av den 16 maj 2005 (SÖ 2010:35) om förebyggande av terrorism, och

12. artikel 13 och 26.2 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]).

5 kap. 2 § andra stycket

I följande överenskommelser finns bestämmelser om att rättslig hjälp som lämnas till en annan stat får förenas med villkor i vissa fall:

1. artikel 13.4 i överenskommelsen av den 28 september 1983 (SÖ 1986:5) mellan Sverige och Ungern om inbördes rättshjälp i brottmål,

SFS 2012:605

2. artikel 7.14 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

3. artikel 13.4 i överenskommelsen av den 10 februari 1989 (SÖ 1990:9) mellan Sverige och Polen om inbördes rättshjälp i brottmål,

4. artikel 5.3 i överenskommelsen av den 14 december 1989 (SÖ 1992:5) mellan Sverige och Storbritannien och Nordirland om tvångsåtgärder och förverkande avseende vinning av brott,

5. artikel 32.1 och 33.2 i den europeiska konventionen av den 8 november 1990 (SÖ 1996:19, 1999:50 och 2000:36) om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott,

6. artikel 7 och 8.2 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

7. artikel 5.1, 13.1 och 14.2 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,

8. artikel 18.5 och 18.20 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

9. artikel 7.2, 9.2, 11.5 andra stycket, 18.5 b, 18.6 och 20.4 a i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

10. artikel 1.5 och 2.4 i protokollet av den 16 oktober 2001 (SÖ 2005:43) till konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

11. artikel 46.5 och 46.20 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

12. artikel 5 och 37.2 i avtalet av den 26 oktober 2004 (SÖ 2008:17) om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen,

13. artikel 7, 8, 16.3, 17 och 18.4 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001,

14. artikel 22.2 i Europarådets konvention av den 16 maj 2005 (SÖ 2010:35) om förebyggande av terrorism, och

15. artikel 13, 14.2 och 26.2 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]).

5 kap. 5 och 7 §§

I följande överenskommelser finns bestämmelser om immunitet:

1. artikel 12 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 (SÖ 1968:15, 1969:71, 1977:88, 1992:4 och 2000:41) om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 9 i överenskommelsen av den 28 september 1983 (SÖ 1986:5) mellan Sverige och Ungern om inbördes rättshjälp i brottmål,

3. artikel 7.18 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

4. artikel 9 i överenskommelsen av den 10 februari 1989 (SÖ 1990:9) mellan Sverige och Polen om inbördes rättshjälp i brottmål,

5. artikel 14 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

6. artikel 9 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,

7. artikel 18.27 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

8. artikel 9.5 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

9. artikel 46.27 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

10. artikel 9.4, 11.3 och 11.4 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001, och

11. artikel 23 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]).

5 kap. 8 §

I följande överenskommelser finns bestämmelser om att immunitet ska gälla även när en frihetsberövad person förts över till Sverige:

1. artikel 11.1 första stycket och 12 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 (SÖ 1968:15, 1969:71, 1977:88, 1992:4 och 2000:41) om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 7.4 och 7.18 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

3. artikel 13.3 i Förenta nationernas konvention av den 15 december 1997 (SÖ 2001:22) om bekämpande av bombattentat av terrorister,

4. artikel 14 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

5. artikel 16.3 i Förenta nationernas konvention av den 9 december 1999 (SÖ 2002:44) om bekämpande av finansiering av terrorism,

6. artikel 9 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,

7. artikel 18.10, 18.12 och 18.27 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

8. artikel 9.5 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

SFS 2012:605

9. artikel 46.10, 46.12 och 46.27 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

10. artikel 12.4 och 12.5 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001, och

11. artikel 24.5 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]).

Detta tillkännagivande ersätter tillkännagivandet (2011:108) av överenskommelser som avses i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.

På regeringens vägnar

TOBIAS BILLSTRÖM

Karin Walberg
(Justitiedepartementet)